

[Pia Gjellerup]

indimellem kunne få den tanke, at noget af det, der bliver sagt, også gerne skulle udføres. Jeg kan nævne som et eksempel fra fru Kirsten Jacobsens svar, at når der tales om, at realkreditinstitutter har været nær ved at være insolvente, er det også et meget stort udtryk. Det, der har været tale om, er, at man har været under de krav, der stilles. Det er heldigvis ikke ensbetydende med, at man er insolvent. Formålet med sikkerhedskravene er netop at sørge for, at man har en fornuftig sikkerhedszone, en sikkerhedsmargin, så man ikke bliver insolvent.

Det var endnu et eksempel på, at fru Kirsten Jacobsen i hvert fald – må jeg henholde mig til – i talen er mere hårdhændet, end meningen måske er.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Mine udtalelser om denne sektor siden 1988 – må det vel efterhånden være – skyldes naturligvis, at jeg følte, der var noget galt, og jeg har selvfølgelig også ment, at der skulle gøres noget ved det.

Og jo længere tid jeg talte om det, uden at der var nogen, der hørte efter – sagt til fru Pia Gjellerup – jo kraftigere tonefald var jeg nødt til at bruge.

Jeg synes, det er sørgeligt, at der både skulle seksløber og oversavet jagtgevær til, før den tidligere regering satte en ekstraordinær revision i gang. Det viste sig jo, at der var al mulig god grund til det, og så skal jeg i øvrigt gerne give fru Pia Gjellerup ret i den tekniske fortolkning, at man selvfølgelig ikke er insolvent, fordi man er under lovens krav. Men må jeg ikke sige til fru Pia Gjellerup, at det er en udbredt opfattelse, at min påtale af finanssektorens problemer har været et udtryk for, at jeg ville have sektoren nedlagt. Det var lige præcis det modsatte. Hvis man ikke havde grebet ind og sørget for, at reglerne var blevet overholdt, hvis man ikke havde fået sadlet om, havde der været stor, stor risiko for, at de danske skatteydere var kommet til at bidrage direkte for at holde liv i finanssektoren, som man har måttet gøre i resten af Norden.

Flemming Hansen (KF):

Jeg er meget glad for at få lejlighed til at deltage i denne debat i Folketinget i dag, idet forholdene i den finansielle sektor i allerhøjeste grad er noget, der optager os alle sammen.

Det er vigtigt, at Folketinget holder et vågent øje med tilstanden i den finansielle sektor, og det er det, fordi forholdene i sektoren er noget, som i udpræget grad berører alle borgere og alle virksomheder her i landet på den ene eller den anden måde enten som kunde i et pengeinstitut, i en kreditforening eller et forsikringselskab.

Men ud over det er den finansielle sektors forhold også meget væsentlige. Ud over forholdet til forbrugeren er de meget væsentlige af hensyn til det meget store antal medarbejdere, der er i denne sektor. Den turbulens, der har været i sektoren, har i allerhøjeste grad haft indflydelse på medarbejdernes situation. Det har ikke været let at være ansat i denne sektor i de sidste par år.

Endelig er den finansielle sektor så vigtig, fordi et meget stort antal danskere direkte eller indirekte er aktionærer hos de virksomheder, der omfattes af den finansielle sektor. Der er vel næppe noget andet område, danskerne selv investerer aktier i som i den finansielle sektor. Om man ikke investerer direkte, er man i hvert fald indirekte medaktionær via nogle af de store fonde, som vi alle sammen har en eller anden form for tilknytning til.

Vi er altså alle sammen på mere end én måde engageret i denne sektor og nogle endda på tre måder.

Skal vi se på problemets omfang, må vi sige, at i de seneste år – med kulmination i 1992 – har den finansielle sektor desværre ikke været i stand til at leve op til det ansvar, man har kunnet forvente. De store enkeltstående episoder med milliardtab på enkeltarrangementer har ikke overraskende præget billederne i aviserne. Disse episoder er i sig selv alvorlige nok, men det er vigtigt at holde fast i, at der netop er tale om enkeltsager.

Mere grundlæggende og mere alvorligt er det, at mange finansvirksomheder simpelt hen ikke har været tilstrækkelig dygtige. Det er ikke et urimeligt krav at stille til en finansiel virksomhed, at man har en stor grad af fremsynethed i sine økonomiske overvejelser og den udvikling, man står over for.

Lad mig nævne to eksempler.

Den voldsomme omstilling fra høj- til lavinflation, som Danmark har været igennem de sidste år – har sektoren i tilstrækkelig grad været opmærksom på den?